

Arrest

**nr. 110 133 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 22 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 maart 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 27 december 2011 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 23 januari 2013 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 20 maart 2013.

1.3. Op 22 maart 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Diezelfde dag werd verzoeker hiervan in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten F.A.K.H. geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Egypte

die een asielaanvraag heeft ingediend op 20.03.2013

Overwegende dat de betrokkene op 27.12.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 25.01.2013 werd afgesloten met een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' vanwege het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS); overwegende dat de betrokkene op 20.03.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet is teruggekeerd naar zijn land van herkomst; overwegende dat de betrokkene een certificaat baptisme waarin staat vermeld dat de betrokkene lid is van onze coptische kerk en baptist is volgens de kerkelijke tradities waarbij dient opgemerkt te worden dat het CGVS tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag oordeelde dat 'uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de situatie voor kopten in Egypte weliswaar zorgwekkend is doch uit niets kan afgeleid worden dat het louter feit kopt te zijn en het daaraan gekoppeld ontzegd zijn van bepaalde algemene rechten voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling'; overwegende dat de betrokkene een arrestatie order, zonder datumvermelding, waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene dit document reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag naar voren had kunnen brengen; overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij bij zijn terugkeer gearresteerd zal worden waarbij dient opgemerkt te worden dat dit louter en gemakkelijke verklaringen zijn die de betrokkene aan de hand van geen enkel bewijsstuk kan staven; overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij vertaalproblemen zou hebben ondervonden tijdens het interview bij het CGVS waarbij dient opgemerkt te worden dat indien verzoeker tolk- of vertaalproblemen ondervond tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is het zijn verantwoordelijkheid om dit tijdig te signaleren en eventuele fouten met de nodige precisie aan te duiden en te corrigeren; overwegende dat de betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een eerste middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker op: *“Schending van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van een bestuurshandeling. Schending van de materiele motiveringsplicht”.*

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift als volgt:

“Artikel 3 van de Wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

In de bestreden beslissing d.d. 22.3.2013 wordt gesteld dat verzoeker het arrestatiebevel reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag reeds naar voren had kunnen brengen.

De eerste asielaanvraag van verzoeker dateert van 27.12.2011 en op het ogenblik dat verzoeker uit Egypte was gevlucht in december 2011 was er nog geen arrestatiebevel aan verzoeker overhandigd en ook tijdens het verloop van de eerste asielprocedure was verzoeker er niet van op de hoogte dat er een arrestatiebevel bij hem thuis was afgegeven.

Het meedelen van het arrestatiebevel tijdens de tweede asielprocedure toont aan dat verzoeker bij een terugkeer naar Egypte zal gearresteerd worden.

De vermelding in de bestreden beslissing : "Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij bij zijn terugkeer gearresteerd zal worden waarbij dient opgemerkt te worden dat dit louter en gemakkelijke verklaringen zijn die de betrokkene aan de hand van geen enkel bewijsstuk kan staven " is dan ook volledig foutief.

Juist door de mededeling van het arrestatiebevel toont verzoeker aan dat hij zal gearresteerd worden. Verzoeker heeft zijn identiteitsdocument neergelegd tijdens de eerste asielaanvraag en zijn identiteit staat wel degelijk vermeld op het arrestatiebevel.

De motivering van de bestreden beslissing spreekt zichzelf tegen zodat de motiveringsplicht geschonden is.

Tevens wordt in de bestreden beslissing gesteld dat "Overwegende dat de betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen. Verzoeker herhaalt dat het arrestatiebevel op het ogenblik van de eerste asielprocedure niet in zijn bezit was zodat hij dit stuk niet kon neerleggen. Ook op dit vlak is de materiele motiveringsplicht geschonden."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemd artikel verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)"

2.4. De gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris (de Dienst Vreemdelingenzaken) zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.
- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

2.5. Uit artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan tevens afgeleid worden dat de naar voren gebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;

- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag volgende documenten heeft neergelegd:

- een *“baptisme certificaat”*, gedateerd op 5 februari 2013, waarin wordt gesteld dat verzoeker lid is van de koptische kerk,
- een *“arrestatie order”*, ongedateerd.

2.7. Kernbetoog van verzoeker is dat het voorgelegde arrestatiebevel nog niet in zijn bezit was tijdens zijn eerste asielprocedure. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker een arrestatieorder heeft neergelegd, *“zonder datumvermelding”*. Dit wordt door verzoeker niet betwist. Het wordt derhalve niet aangetoond dat verzoeker het niet tijdens zijn eerste asielprocedure had kunnen neerleggen zoals de bestreden beslissing terecht stelt. Verzoekers blote betoog dat *“op het ogenblik dat verzoeker uit Egypte was gevlucht in december 2011 was er nog geen arrestatiebevel”* kan de gedane beoordeling niet aan het wankelen brengen, net zomin als zijn beschouwing dat hij *“tijdens het verloop van de eerste asielprocedure [...] er niet van op de hoogte [was] dat er een arrestatiebevel bij hem thuis was afgegeven”*.

2.8. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker verklaard heeft: *“Mijn leven [is] nog meer in gevaar dan toen ik vertrok. [...] Ze zullen mij zeker arresteren.”* In de bestreden beslissing wordt daaromtrent gesteld *“dat dit louter en gemakkelijke verklaringen zijn die de betrokkene aan de hand van geen enkel bewijsstuk kan staven”*. Verzoeker acht deze beoordeling *“volledig foutief”* en verwijst hierbij naar het arrestatiebevel dat hij heeft neergelegd, doch de Raad kan de gedane beoordeling in het licht van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet kennelijk onredelijk achten noch foutief aangezien niet aangetoond wordt dat het voorgelegde arrestatiebevel *“zonder datumvermelding”* niet eerder kon worden neergelegd tijdens de eerste asielprocedure, reden waarom het niet weerhouden wordt als nieuw element. Het kan dus in een procedure die de toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet betreft, geen ondersteuning bieden voor verzoekers verklaringen dat hij bij terugkeer zal gearresteerd worden. Verklaringen op zich kunnen niet als een nieuw element aanvaard worden aangezien om het even wat kan verklaard worden. De Raad volgt verzoeker derhalve niet waar deze opwerpt dat *“de bestreden beslissing [...] zichzelf tegen[spreekt] zodat de materiële motiveringplicht geschonden is”*.

Het eerste middel is ongegrond.

2.9. In een tweede middel werpt verzoeker op: *“schending van artikel 48/4 van de Wet van 15.12.1980”*.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift als volgt:

“Zoals reeds vermeld zijn verzoeker en zijn familie koptisch-orthodoxe christenen.

Het is algemeen bekend dat de koptisch-orthodoxe christenen een minderheid vormen in Egypte en dat zij gediscrimineerd worden door de 90% aanwezige moslims in Egypte.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de motivering van de beslissing van het CGVS naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag als volgt:

“Het CGVS erkent dat koptische christenen het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt echter ook meteen dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. ”

“Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de situatie voor Kopten in Egypte enigszins zorgwekkend is, doch uit niets kan afgeleid worden dat het loutere feit Kopt te zijn in Egypte en het daaraan gekoppeld ontzegd zijn van bepaalde algemene rechten op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke.”

En verder:

“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheids situatie in Egypte blijkt dat er geen sprake is van een binnenlands gewapend conflict. De media maken vooralsnog geen melding van veralgemeende

veiligheidsproblemen waarvan de Egyptische bevolking het slachtoffer dreigt te worden. Voorts is het geweld waarvan actueel sprake in Egypte incidenteel en gelokaliseerd van aard en de impact ervan op het leven van de gewone burger is eerder beperkt. Er is aldus geen sprake van aanhoudend geweld of een openlijk militair conflict tussen strijdkrachten van het huidige regime en georganiseerde gewapende groeperingen."

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de situatie in Egypte voor 23 augustus 2012.

Inmiddels zijn de conflicten tegen de koptische christenen in Egypte aangewakkerd zoals blijkt uit de situatie die verzoeker via persagentschap AFP en Belga bekwam. Verzoeker verwijst naar de persberichten van 7.4.2013 en 8.4.2013 waaruit blijkt dat er aanhoudend geweld tegen koptische christenen in Egypte aanwezig is."

2.10. Gelet op het gestelde in punt 2.4 kan in het middel niet dienstig de schending opgeworpen worden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien dit de bevoegdheid van de verwerende partij, haar toegekend door artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, overstijgt. De Raad treedt in onderhavige betwisting op als annulatierechter op grond van artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet. Hij kan verzoeker niet de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toekennen op basis van de situatie in Egypte na 23 augustus 2012. Evenmin kan in de huidige procedure kritiek geuit worden op de in punt 1.1. bedoelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het tweede middel is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA